

ЈУНАК КОСОВСКОГА БОЈА

Када би свако од нас одлучио да сутра оде у Цркву, тамо нађе браћу са којом "не прича" и проговори - тај би био јунак Косовскога боја.

Када би свако од нас ко је одлучио да "испод шатре" обждере се по врућини одлучио да подјели ручак са оним ко нема или да зовне на ручак ђака, студента, некога у невољи - тај би био јунак Косовскога боја.

Када би сутра сваки момак, који док буде пјевао "ВидовдааАаааАааааАааан!" и буде грлио своју дјевојку - смогне снаге да са њом започне нешто истински велико и храбро, нешто истински лијепо, богољубиво и човјекољубиво - породицу - тај би био јунак Косовскога боја.

Када би сав једнодневни патриотизам могао постати трајни став, сви заноси - трајни избори, све ревности - истинске љубави - ми бисмо били народ Косовскога боја.

Ја чврсто вјерујем да можемо бити.

Јер сви се избори, на крају, своде на један. Бити или не бити човјек.

Који зна ко је, који зна гдје је, који зна шта га у вјечности чека.

Тај човјек, са очима упртим у исто вријеме у Богочовјека и у своје дијете јесте јунак Косовскога боја.

Јер сви су се бојеви завршили историјом, само један вјечношћу...

професор доктор протојереј ставрофор Дарко Ђого